

ДЕЙСТВИЕ ПЪРВО

Сцената представлява селска къща, слабо осветена. Огнище съ котле. На стената кандило. Навънъ непрестанно вали, Агнеса седи до огнището, шие.

АГНИЦА

Какъвъ тежъкъ день! Вали непрестанно, Спуснали се върли мрачини. Тежко е на душата въ такива часове. Нѣщо остро я боде. (Замисля се). Отъ кога съмъ занизала тоя шевъ и не спори съвемъ. Нѣмамъ сърдце да заботя съ радостъ, чевръсто. Дружкитѣ ми наредиха цѣли ракли дарове. Шиятъ, накрояватъ, пѣятъ. (Влиза съседката на Агница).

СЪСЕДКАТА

Не сж ли се върнали още? Я вижъ — какво несгодно време. . . запищѣли вихри и хали, снѣгътъ затрупва всичко. . . Балкана потъмнѣлъ отъ бури. . .

АГНИЦА

(безъ да вдига глава). Нали виждашъ, самичка съмъ още. . . Проклето време. . . На зло е повилнѣло. . . Дано Богъ закриля всички ни. . .

СЪСЕДКАТА

(излиза предпазливо). Дано Богъ закриля всички ни! Какво проклето време.